

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 23+24/1-76.
uitzending :
Plaats : studio 3.

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 43: Het IJspaleis

geschreven door Harry Geelen
muziek Joop Stokkermans.

medewerkenden:

Loeki Knol	- Lidwientje Walg
Rob de Nijs	- Bertram Bierenbroodspot
Martin Brozius	- Aernout Koffij
Ab Hofstee	- Hildebrand Brom
Margreet Heemskerk	- prinses Madelein
Will van Selst	- prins Tor van Sombrië
Paul Meyer	- burgemeester Willem Walg
Tom van Beek	- Simon Bierenbroodspot
Willen Nijholt	- Clovis
Carol van Herwijnen	- Goudriaan
Jan Hundling	- Nifterik van Spa
Elisabeth Versluys	- Brechtje en Wenzela de ijsheks
	- heks Ludmila
	- heks Schoof
	- heks Roerei
koor Henk v.d. Velde	- kinderen van Hamelen

repetities:

12 jan. 76	-	lezing Bavohuis, Sumatrastraat 2, A'dam tel. 020-940499. <u>Aanvang: 10.00u.</u>
13 jan.	-	mise-en-scene
14 jan.	-	rep.
15 jan.	-	rep.
16 jan.	-	rep.
17 jan.	-	rep.
19 jan.	-	rep.
20 jan.	-	rep.
21 jan.	-	rep.
21 jan.	-	rep.
22 jan.	-	rep.
23 jan.)	-	studio 3.
24 jan.)		

dékorontwerp	- Jan P. Koenraads
produktie	- René Sleven
regie	- Tineke Roeffen

Scene 1.

HAMELEN 43: HET IJSPALEIS

VOOR LEADER/VOICE OVER

PRINS TOR: (SOMBER)

(MOE, GESPANNEN, WANHOPIG HIER
EN DAAR, VASTBESLOTEN)

KLEED OP VEL AMPEX, OF NIEUW
SHOT TOR, ARM OM MADELEIN, LAAT
ZIJN BLIK DWALEN OVER DE
HAMELAARS. SOMBERE LIDW.
GOEI WELKE AERNOUT NAAST HAAR.
SOMBER STARENDE HILD. DIE
ARM OM HILLETJE HEEFT DIE
OVER BAREND TREURT...
TOR SLAAT BLIK TEN HEMEL.

Ge weet misschien het Gebergte Wezel...
Voorbij Oegst waarheen de geesten Gnoom

ers hebben opgejaagd, ooit - neen, dat
verhaal kent ge niet - goed:
ge kent misschien de Vlakten van Vonk en
draak Stip die daar de smidse van
heinselman Geerling van vuur voorziet...
Wel, waar wij heen vliegen, dat is
véerder...

Het is wijd weg, waar wij heengaan.
Het is ook verder dan Balg. En
booreiland.

En het water ligt diep onder ons.
En het is mij vaak tot de lippen gekomen,
vroeger, maar bijlo:

(HEES)

dit maal is dóndermaal!!!! Ik sla mijn
armen om mijn lief, mijn Madelein, en
troost haar, en vrouw Walg, ik reik haar
mijn andere hand. Maar ik heb maar twee
handen, want ik ben maar één prins, dus
hoe moet dit!!!!?

(STAART LANGS KINDEREN)

Mijn prinsenplicht ligt dubbel zwaar, en
dubbeldik, op mij... Want van Bier is
niet meer daar... Van Bier... is terug...
Naar dat, wat 'Hamelen' heet. Een land
dat ik nooit kende, geen van ons, maar
waar een mens hoort, zegt men.

Zegt de mens....

Er is een medeprins hier op het kleed!
Plotsklaps was hij in ons midden, op het
tijdstip dat mens Broodspot in de
Voelmist verdween. Het is 'van Wamp', een
zoon van Zwankezwaan. Die Clovis heet
voor zijn vader en zijn vrienden.
Maar IK ken hem niet. 'Van Wamp' zeg ik
dus.

Ook ben ik nog op tastende voet met hem,
omdat mense Walg mij in vertrouwen
medegedeeld heeft, dat zij List
verwacht...

List en bedrog. Van wie?

ZWENK OVER KINDEREN.

LIDW. BEKIJKT TEKENING:

CUT: TEKENING BERTRAM

CUT: CLOVIS. NIFTERIK OP
ACHTERGROND BEKIJKT HEM WAT
BEVREEMD. HERKENT DE JONGEN
NIET, EIGENLIJK.

AMPEX: LIDW. DIE MET TOR
FLUISTERT OVER HAAR
VERDENKINGEN.

AMPEX: WENZELA IN IJSPALEIS,
KORTE CU...

CUT: TERUG NAAR CLOVIS.
AERNOUT KOMT NAAST HEM ZITTEN EN
BABBELT MET HEM.

(GELATEN)

Ge zegt het maar. Maar zij verwacht het.
Is Van Wamp - zoals hij daar zit, rechtop
en groen - oprecht en zonder arglist?

(SOMBER)

Ik had een laag cijfer voor List.
Maar wáár is het, dat Wenzela hem zendt.
En ge weet, wie Wenzela is... Slechte
vrouw,
Slechte heks.
Slechter is er geen.
Zij huwt, met vorst Zwankezwaan, en wordt
de stiefmoeder van Van Wamp. En van zijn
broeder Goudriaan, die naar wij reeds
weten, de mensen uit Hamelen hierheen
heeft geblazen. Met zijn fluitefluit, de
kortste pijp van zijn vaders droomorgel,
dat te Wamp staat, als het lied zegt.
Wel... Hopen wij dat Wenzela haar adem
inhoudt, giftig als hij is.
En dat zij ditmaal zacht en goed is, en
zal doen wat zij belooft: al wie zit,
hier op dit kleed, behalve mij en
Madelein, inééns doen teruggaan naar wat
Hamelen heet.
Waar het ook is.
En wat het ook mag zijn.

(ZUCHT)

Scene 2: LEADER + TITEL
IJSPALEIS

Wij naderen het zwevend ijspaleis. Waar
Wenzela nog woont.

LIDW.:

Nifterik... wat denkt U van prins Clovis?
U vindt het vreemd, hè? ... dat hij
opeens op de hand van zijn aanstaande
stiefmoeder is...
Hij zegt niet veel, dat is jammer. Hij is
niet spraakzaam.

NIFTERIK: (MOMPELT MET LIDW. KNIKT)

Ik begrijp de zoon niet. Hij spreekt niet
vel... Zijn tong was nooit te zwaar voor
hem. Nooit zó zwaar.

LIDW.: (GEDEMPT)

U kent Clovis van kindsbeen. Niet? U hebt
altijd gediend bij zijn vader
Zwankezwaan...

NIFTERIK:

Van kindsbeen. Hij leerde rijden op mijn
knie.

LIDW.:

Hoe denkt U over Wenzela. Ssst. Zacht, graag. U vindt haar een slechte vrouw voor koning Zwankezwaan, hè?

NIFTERIK:

Ik moest kiezen: Laat hem trouwen met haar, of duw hem in een ravijn... Ik duwde hem in een ravijn. Met een kreet van vreugde.

(LIDW. STAART HEM EVEN ONTZET AAN)

AERNOUT: (ONTPLOFT BLIJMOEDIG NAAST HAAR)

Weet je, wat ik bedenk. Ik bedenk plotseling wat.

(HAALT BUIDELTJE UIT KLEDING)

Als wij straks naar Hamelen terugkeren, dan... dan zie ik Jul nooit meer.

LIDW.:

Ze hield niet van je, Aernout. Je moet niet verliefd blijven op iets wat je toch niet kunt krijgen.

AERNOUT:

Ja... jaha... jahoor... Maar kijk. Ik heb hier... (VOUWT DOEK OPEN)

Dit zijn alle splinters van het hart, dat ik gehakt heb in de eikenboom in het bos van Laer. En... ja, ik dacht, ik hak dat hart en ik bewaar zelf als herinnering de splinters... maar nu bedenk ik opeens... als we nu straks voorgoed afscheid nemen van deze wereld...

(DRAAIT ZICH OM)

Meneer Clo... Prins Clovis... Prins van Wamp... (CLOVIS KEERT ZICH NAAR HUN KOMT NADERBIJ.

AERNOUT PRAAT BLIJMOEDIG

VERDER TEGEN LIDW. EN

NIFTERIK)

dan dacht ik... dan zou ik als afscheidsgebaar voor Jul... dit nog kunnen opsturen aan haar... met iets moois erbij... iets van:

'Mijn liefste, hierbij zend ik jou in 't uur van Bitt're smart de splinters die ik heb bewaard van mijn gebroken hart...'

(BLOOST HAAST. LIDW. STAART HEM VOL DEERNIS AAN.

HILDEBRAND KIJKT MEESMUILEND.

CLOVIS IS ONDERTUSSEN NAAST
HUN KOMEN STAAN)

LIDW.: (HARTELIJK)

Wat een allerliefst idee, Aernout. Het is
ook veel beter dan zulke dingen te
bewa...

AERNOUT:

Ja, kijk, en nou zou meneer Clovis dit,
als we zijn vertrokken, want Tor is
koning, die heeft daar geen tijd voor,
nou zou hij misschien dit... Kijk...

(TOONT DOEK MET SPLINTERS AAN
CLOVIS WIENS OGEN ZICH
SPERREN)

Dit is hout van een eik in het bos van
Laer, waar ik een hart in aan het hakken
ben... en... (HIJ IS DE ENIGE DIE DOORDAT
HIJ NAAR DE INHOUD STAART VAN
HET DOEK, AL PRATENDE NIET HET
GEZICHT VAN CLOVIS ZIET.

CLOVIS SIDDELT VOL AFGRIJZEN).

Het is alles wat ik heb, en het is voor
een meisje, waar ik heel veel van ge...
en het is ook een heel leuke boom,
waarschijnlijk, want hij staat op een
ringvormige plek in het bos, hè Tor?

(KIJKT OP, ZIET IDEREEN, OOK
TOR, STAREN NAAR CLOVIS DIE
SCHOKT ALS VAN KOORTS,
IEDEREEN STAAT ROERLOOS OF ZIT
ROERLOOS)

Wat?... Wat i... Voel... voelt U zich
niet go...

LIDW.: (TEGEN CLOVIS)

Wat is er met U!!!!?

NIFTERIK:

Zoon!

(LIDW. DUWT NIFTERIK TERUG,
GRIST DOEK UIT HANDEN
VERSCHRIKTE AERNOUT)

AERNOUT:

Hé, m'n splintertjes, wat... wat doe
je???

LIDW.: (HOUDT DE DOEK EERST BIJ IN
AFGRIJZEN TERUGWIJKENDE
CLOVIS)

Wat is er, zeg het dan... Wat heb ik
hier, voor je...

(DREIGING IN STEM)

... Spreek, of ik ga verder.

HILDEBRAND:
Waarmee?

LIDW.: (LOOPT OP NAAR ADEM SNAKKENDE
CLOVIS TOE, DIE AAN RAND KLEED
STAAT)

Spreek. Verder achteruit kun je niet...

CLOVIS: (VERSTIKT)
Verbrand het niet. Maak er geen as van!
Niet!

NIFTERIK: (ONTZET)
Zoon!

LIDW.: (FEL)
Dit is de zoon niet van Uw koning,
Nifterik van Spa! Dit is iets wat er op
lijkt! Spreek. Hildebrand! Een
tondeldoos.

HILDEBRAND:
Een wat...

TOR:
Een vuurslag. Hier? De gouden die ik
kreeg van mijn lief hier, op de
honingmaan.
Wat gaat ge daarmee...

CLOVIS:
Niet... (HEES)... niet!

LIDW.: (HOUDT CLOVIS IN DE GATEN)
Maak een vuur en verbrandt deze stukken
hout een voor een!

AERNOUT:
Hé, maar die zijn van mij. Ze zijn
voor...

LIDW.:
Wie ben je, zeg het. Zeg wie je bent...

CLOVIS: (VALT OP KNIEËN)
Ik zeg het. Ik zeg het. Maar verbrandt
het niet.
Aag van de Bessenberg werd driemaal zo
oud, toen haar struik in vlammen opging!
Mispel van de Maliebaan kreeg wratten en
rode vlekken en haar neus werd roder dan
een...

LIDW.: (SCHREEUWT)
De naam. Je naam!

AERNOUT:

Clovis toch? Meneer Nifterik kent he...

LIDW.:

Hou je mond.

AERNOUT:

Het zijn mijn splint...

(WORDT TERUGGETROKKEN)

CUT:

HILDEBRAND:

(HEEFT VUUR IN LONT)

Ja! Ik heb vuur. Geef eens wat van dat hout.

CLOVIS:

Neen!...

TOR:

Van Wamp. Vrouw Walg, mensje, wat hebt ge voor? Hoe komt van Wamp zo bleek, zo sidderwit? Hij beeft - bijlo - hij beeft. Als een oude vrouw!

LIDW.:

Het is ook een oude vrouw! Een heel oude!

CLOVIS:

Neen! Neen!

LIDW.:

Laat je ware gedaante zien. Ludmilla van de Eiken. Hildebrand, begin met te verbranden!...

MADELEIN:

Tor!

TOR:

Bijlo!

KINDEREN:

Ludmilla van de Eiken.

KIND:

Het eikenhout. Het hout van de eikenboom uit het bos. Het is van de boom uit de heksenkring... Aernout heeft iets, waardoor we Ludmilla opeens in onze macht hebben.

LIDW.:

Nog een kans krijg je, Ludmilla... Praat met je eigen stem, neem je ware gedaante aan!

CLOVIS: (SNAKT NAAR ADEM, STOOT DE WOORDEN DE ZINNEN ER NU UIT)

Ik... het kan niet. Ik zit in een hecht korset. Mijn stem en mijn lijf zijn niet van mij.... Ik ben een pop. Ik word bespeeld...

LIDW.:

Door wie? Door wie, Ludmilla van de Eiken.

CLOVIS: (STAART NAAR HILDEBRAND DIE AARZELT)

Niet het vuur, niet...

LIDW.: (ONVERBIDDELIJK)

Wie, Ludmilla, stuurt je hierheen?
(CLOVIS BUIGT ZIJN HOOFD
HUIVEREND NAAR VOREN TUSSEN
ZIJN KNIEËN)

Praat met je eigen stem!!!

CLOVIS: (PREVELT)

Eigen... stem?... Stem... Eigen... Het...
(SCHUDT 'nee')

Het kan niet. Het... Zij heeft mij in haar macht...

(OPEENS, TERWIJL HIJ DAAR LAAG
BIJ DE GROND MOMPelt, KLINT
DE STEM VAN LUDMILLE GESMOORD
UIT HEM. ACTRICE MOET DUS OOK
UIT DERGELIJKE HOUDING PRATEN,
OM ZELFDE GESMOORDE GELUID TE
KUNNEN GEVEN, MOET OP GEGEVEN
MOMENT ROCHELEN... DIT NEEMT
CLOVIS WEER OVER...)

Ik ben... Ludmilla... Ludmilla van de...
Eiken... Lud...

(STEM CLOVIS NEEMT HET WEER
OVER)

milla van de... Het wil niet. Zij heeft mijn stem aan banden...

LIDW.:

Wie?

CLOVIS: (KIJKT OP, BEZWEET)

Als ik haar nam zeg, word ik...

(OPEENS NADEREN STEM MEN HET
KLEED. KWEBBELENDE HEKSEN.
GRAUWENDE KRETEN, LAAG

GEKAKEL, ZINNEN ALS: Daar!
Grijp haar! Pak! Pak! Daar is
zij, daar!!!! Daar. Daar!. DE
HAMELAARS SCHRIKKEN. PANIEK OP
KLEED. TOR BESCHERMT WIE HIJ
KAN. TREKT ZWAARD)

CLOVIS: (GAAT NOG OP IN EIGEN PANIEK)
Als ik haar naam... haar naam... haar
(HOORT STEMMEN)
... naam...

LIDW.:
Wie zijn dat? Tor!!!

STEM SCHOOF:
Ze hebben de kracht.

ANDERE HEKSEN:
De kracht ja, de kracht.

CLOVIS: (HIER DWARS DOORHEEN, MET
RUKKENDE BEWEGINGEN
RONDKIJKEN, BEZWEET)
Zusters!!!

TOR: (LOOPT MET ZWAARD MAAIEND ROND
OP KLEED, VERWILDERD)
Bijlo!

SCHOOF:
De kracht van de boom... Au... vlug. Ik
krijg het hier benauwd!
(BEAMENDE GELUIDEN)

KIND: (ANDERE KINDEREN GILLEN,
HANDEN TEGEN OREN)
De heksen van Aernout!
(GEWKEBBEL VLAKBIJ)

AERNOUT: (HEFT HERKENNEND VINGER)
Ja!

HILDEBRAND:
(STROOIT IN PANIEK GRIF
HOUTSPLINTERS ALSOF HIJ
ONZICHTBARE KIPPEN VOERT)
Ksssstt!! Ksst kssst.

HEKSEN:
Vlug!!! Vlug zusters! Ga weg. Ludmilla
(KWAADAARDIG)
Ga weg Ludmilla! Ga, weg Ludmilla!!!

LUDMILLA/CLOVIS:
(LIEFST MET STEM LUDMILLA)

(HET GEKWEBBEL WORDT
OORVERDOVEND)

Zusters!!!... Redt mij!

(SPRINGT EN IS MET EFFEKT
VERDWENEN... ALS HET EFFECT
WAT WEGZINDERT VERWIJDEREN DE
STEMMEN ZICH HATELIJK
SNAUWEND, KWAADAARDIG GROMMEND
EN GRAUWEND...)

KIND:

Ze sprong!

KIND:

Hij sprong over de rand en...

TOR:

Bijlo, van Wamp in damp verdwenen! Welk
een diepte. (STAART OMLAAG)

NIFTERIK: (SNUIFT)

Wie! Heksen, luchtvolk. Zwavel en molm!

LIDW.: (VALT AERNOUT OM HALS, HOEWEL
ZONDER GLIMLACH)

Een namaak Clovis! Net op tijd!!! Oh
Aernout, je bent geweldig. Vlak voor we
landen door toeval gered.

AERNOUT:

Maar we zijn hem kwijt. Háár bedoel ik.
Ze is verdwenen. Jammer. En jij
(HILDEBR.) hebt mijn hartsplinters
opgemaakt. Verspild.

HILDEBRAND:

ja. Ik moest wat doen, hè? Dat werd me
echt een beetje te gek om me heen, dat
dolle gekakel!

KIND:

Waren dat die andere heksen van de
heksenring uit het bos in Laer?

LIDW.:

Ik denk het. Ze hielden het kleed van een
afstand in de gaten. Of zo.

TOR:

Bijlo! Ik wist dat er Listen waren die
mij ver boven mijn kroon gingen, maar
dit.

Ben ik niet tekort geschoten, mensje. Ik
had van Wamp reeds moeten voorzien bij
zijn aankomst. Een prins springt niet in
het Niet, hij staat voor zijn daden!

MADELEIN:

Nu is hij weg!

LIDW.:

Het geeft niet, denk ik. Ze waren
allemaal meer bang dan wat anders, zo te
horen. Ik vraag me af, of ze... Wel als
ze Wenzela eerst nog waarschuwen...

(HAALT SCHOULDERS OP)

hebben we pech.

NIFTERIK: (WUIFT MOGELIJKHEID WEG)

... Wie (WIJST OP AERNOUT) de kracht
van hun boom bezit, is hun de baas. De
angst geeft hun Grote Vlerken naar Hot en
Haar. Zij zullen nooit naar Wenzela gaan
- vandaag. Hoe wijder weg, hoe veiliger
hun slechte huid!

TOR:

Mens Koffij, ge peilt de toestand
wonderzuiver! Bijlo! Welke en inzicht!
(AERNOUT KIJKT SCHAAPACHTIG)

LIDW.: (KOORTSACHTIG IJSBEREND,
ALWEER:)

Wenzela zit achter dit alles... Ze stuurt
ons dus een heks in de gedaante van
Clovis. Die heks had er niet eens zelf
zo'n zin in, ze was gewoon in de macht
van Wenzela...

KIND:

Dan is dat zeker een ontzettend machtig
soort heks.

TOR:

Machtig? Zij is een ijsheks!

MADELEIN: (MET GROTE SCHRIKOGEN BEAMEND)
Ijslijk machtig!

NIFTERIK: (KNIKT, VERKLAART NOG NADER
OORZAAK MACHT)

Zij vriest haar brouwsel! Tot de kracht
tot nul gestegen is! Haar tover is vers!
En dubbelfel! Vriesverse macht!

CUT:

LIDW.: (HAAR EIGEN GEDANCTENPATROON
VOLGEND)

Wenzela wil ons dus met die namaak Clovis
naar haar ijspaleis lokken. Ze wacht op
ons als een spin in haar web.

HILDEBRAND:

(WIL IETS IN HET MIDDEN KOMEN
BRENGEN)

Nou, deze dikke vlieg trapt daar niet in,
deze vlieg vliegt we...

LIDW.: (+KINDEREN DIE LIEVER HAAR
HOREN REDENEREN)

Sssjt.

Ik vraag mij af, wat Wenzela... Wat kan
ze tegen ons hebben?

MADELEIN:

Wat zij tegen iedereen heeft! Dat zij
niet van Wenzela zijn!

TOR:

Waar woord, mijn lief.

NIFTERIK:

Zij is zwart van het kwaad.

LIDW.: (SCHUDT 'NEE' KOPPIG)

Logisch nadenken helpt... Ze...

(RESUMEERT:)

Wij... gaan naar Wamp... Naar koning
Zwankezwaan. Waarom?

HILDEBRAND:

Goeie vraag. Laten we de heleboel
vergeten en naar huis gaan. Naar Laer
dan, want daar ben ik tenminste nog een
beetje baron. Hamelen is een h...

LIDW.:

We zijn wel degelijk om een goeie reden
naar koning Zwankezwaan opweg. Het klopt
nog steeds. Deze Clovis was vals, maar,
als er een heks de moeite neemt die
Clovis na te maken, dan is de echte
Clovis wel degelijk op de een of andere
manier belangrijk? Of niet?!

TOR:

Ga door. Ge denkt zo monsterachtig goed!
En diep! Diep, lief.

(DIT TEGEN MADELEIN)

LIDW.:

Het moet... (DENKT) het moet zo zijn
gegaan. Clovis wilde ons terugblazen naar
Hamelen om goed te maken, wat zijn
jongere broer ons ooit heeft aangedaan.

Wenzela wil dat om de een of andere reden niet! Ze laat Clovis ontvoeren en... stuurt nu een namaak Clovis op ons dak.

NIFTERIK:
Kleed!

LIDW.:
Kleed... Ze nodigt ons via die namaak Clovis uit, om, voor we verder gaan naar Wamp, naar haar ijspaleis te komen, omdat zij ons wel eens allemaal tegelijk naar Hamelen zal blazen, achter Bertram aan.

KIND: (WIL VRAGEN OVER BERTRAM)
Ja, Bertram, hoe is het... daar nu mee?

LIDW.: (GEBAAART HAAR NOG EVEN TE ZWIJGEN)
Ze wil niet, dat we naar Hamelen terugkeren, dus, en ook niet dat we verder gaan naar Wamp, en wél dat we naar haar toegaan. Dat houdt dus nu voor ons in, dat we vooral precies het OMGEKEERDE moeten blijven doen, van wat ze wil.

KIND: (KLEIN, NAÏEF)
Ja. We gaan wel naar Hamelen.

AERNOUT:
En dus ook naar Wamp. Want dat wil ze niet.

HILDEBRAND:
en niet naar het ijspaleis van Wenzela. Haha. Nou dat kost deze man geen moeite hoor.

(VROLIJKHEID VAN ANDEREN)

LIDW.: (STRAK)
Jawel.

HILDEBRAND:
Ja. Dat kost mij nou toevallig helemaal geen mo... mwat?????

TOR:
Wat zegt ge, mensje?

LIDW.:
We gaan er wel naar toe.

(BERTRAM ZIT SOMBER IN CEL.
WENZELA HAALT DUIDELIJK STREKN
MET HEM UIT.
FACETLENS GEBUIKEN, IN SOORT
CHROMAKEY DUBBELDRUK?
BERTRAM GEKETEND IN BLEUWE
RONDHORIZON, DOOR RACETLENS
VERMENIGVULDIGD.
BLAUW INVULLEN MET SCENE
BERTRAM IN CEL, NORMAAL TEGEN
WANT.

VOICE OVER, DE ZACHTE GALMENDE
LACH VAN WENZELA, OVER
WERVELENDE MUZIEK...)

CUT: WENZELA: (HATELIJK VROLIJK)
Kijk in mijn kristallen, mooie mens... Je
bent met zó véél!... in mijn kristallen.
En... Overal éven gelukkig.

CUT: BERTRAM: (GROMT EINDELIJK)
Wat hebben wij je gedaan, Wenzela?

CUT: WENZELA: (IRONISCHE CU)
Wij?

CUT: BERTRAM: (HOOFD NAAR GROND, OM NIET
TE ZIEN... VERBETEN)
Ja. Wij... mensen... Uit Hamelen. Die je
verdomme niet kennen, nooit gezien
hebben, nooit lastig gevallen...

CUT: WENZELA: (OP SARKASTISCHE VERBAASDE
TOON)
Maar ge zijn mensen... mens. En mensen
hád ik nog niet. Nu héb ik ze...
Toe... kijk eens rond. Ge zijt niet
alleen. Wel met U zelf, maar toch met
velen.
In mijn kristallen.

CUT: BERTRAM: (KIJKT KOPPIG OMLAAG. DE
KLEINE FACETBETRAMS DRAAIEN
ROND)
Wat ga je met ons doen? Neem mij allen.
Ik wil je dienen. Als je hún laat gaan.

CUT: WENZELA: (SPEELT GEAMUSERDE
NIEUWSGIERIGHEID)
Dient ge mij? Hoe? Hoe dient ge mij?

Cut: BERTRAM: (DRIFTIG)
Wel. Dat zul je verdomme zelf beter weten
dan ik. Maar ik zal je dienen, zeg ik,
als je hun laat gaan! En anders moet ik

nog zien, of je een van ons aan het
dienen krijgt. Mij niet!
(DE FACETBERTRAMS VERDWIJNEN
GELEIDELIJK)

CUT: WENZELA: (BEGINT CHARMANT TE LACHEN)
Dreigt ge mij?

CUT: BERTRAM: (TOOMT IN)
Laat hun gaan, Wenzela. Je hebt aan een
mens rijkelijk genoeg. Heb je er en
gezien, dan heb je ze allemaal gezien.
Neem mij. Ik ben je slaaf.

CUT: WENZELA:
Wie niet? En ik wil weten. Veel, veel
weten. Uw wereld... ken ik niet...

CUT: BERTRAM: (FACETTEN ZIJN WEG)
Onze wereld? Daar kom je nooit!!

WENZELA: (VOICE OVER)
Wie weet... Ik heb U allen!

BERTRAM:
Wat bedoel je, Wenzela?

CUT: WENZELA:
Als ik U allen heb.. zal ik veel leren...

CUT: BERTRAM:
Laat hun gaan. Ik zal je vertellen over
onze wereld... Wat wil je weten....

CUT: WENZELA: (FIJN GLIMLACHJE)
De anderen ook...

BAREND: (KIJKT OP NAAR GOUDRIAAN)
Wie is dat? Goudriaan van Wamp. Ken ik
niet.

GOUDRIAAN:
Weet ge de weg?

BAREND:
De weg? Waarheen?

GOUDRIAAN:
Door steen en been!

BAREND:
Wat?

GOUDRIAAN: (SCHICHTIG RONDKIJKEND,
KOORSACHTIG)
Neem mij mee, als ge teruggaat!

BAREND: (GERESERVEERD)
Waarnaartoe ga ik dan, denkt U?

GOUDRIAAN:
Ge komt uit het sten, ge zijt hier terug.
Kunt ge er weer heen?

BAREND: (KIJKT NAAR BERG)
Bedoelt U... Weet U waar ik... vandaan
kom?

(GOUDRIAAN KNIKT VERBAASD OVER
ONWETENDHEID)
Wie bent U dan?

GOUDRIAAN:
Wie ik zeg. Geen ander.

BAREND:
Goudriaan eh...

GOUDRIAAN:
Van Wamp. Zwankezwaan is mijn vader.

BAREND:
Ken ik ook niet.

GOUDRIAAN: (HELPT)
Zwankezwaam. Hij! Die koning is! In Wamp!

BAREND:
Bent u... Bent U niet van...
(KIJKT RICHTING HAMELEN)
Bent U een... mens...? Bent u van hier
of...
(KIJKT NAAR BERG)

Komt u van daar? Uit de berg? Ik... Ken U!

(MOND ZAKT OPEN)

Ik heb U... lang geleden... Ik heb U... U bent wel en mens... in Hamelen heb ik U ooit ge... Nee!!! De rattenvanger!!!

(SCHREEUWT)

De ratten...

(GOUDRIAAN KNIKT MAAR LEGT
VERSCHRIKT HANDEN OP MOND
BAREND)

BAREND: (EINDELIJK... MOEIZAAM)
Wat komt U nou doen? Wat moet U van me?

GOUDRIAAN: (HULPELOOS GEBAAR)
Ik heb geen weg... Geen weg terug!

LIEDJE: LANGZAAM KOMT DE TIJD

(BERTRAM MET EIGEN BACKING)

A Langzaam komt de tijd dat je niet langer
meer gelooft
dat alle zorgen op een dag bekeken zijn
er zoemt een heel kwaadaardig diepzwart
beestje in je hoofd
dat over jou de goden niet te spreken
zijn...

A langzaam komt de tijd dat je de lichtjes
niet meer ziet
die zeggen dat je in de goede richting
loopt...
er staan nog sterren aan de hemel, maar
die zie je niet
er komt een dag waarop je op geen uitweg
hoopt

MEERSTEMMIG

B zo rustig om een tralie van een kooi te
zijn
een spijker, roestig in oud hout
een kleine naald in een hoop hooi te zijn
en weten dat er niemand om je rouwt

SOLO

ook stenen worden zelden warm of koud
van wat het lot hun toe bedenkt
was ik een boomblad, voor geen goud
vocht ik de wind aan, die de herfst
meebrengt...

MEERSTEMMIG

C ik hoefde nooit een weg te zoeken
tussen de doornen van de dag!
ik was het stof in donk're hoeken
dat zwijgend glinstert in fijn rag...

INSTR.

A langzaam komt de tijd dat het verlangen
in je dooft
een tijd van rusten, slapen en tevreden
zijn,
en alle dromen die je hebt, die ban je
uit je hoofd
want al het leed moet maar een keer
geleden zijn...

A langzaam komt de tijd dat zich de nevel
om je sluit
en dat een duister sluier op je ogen ligt
en alle dingen die nog drukken op je,
sluit je uit
ik lig op niets te wachten, met mijn ogen
dicht...

MEERSTEMMIG

B zo rustig om een tralie van een kooi te
 zijn
 een spijker roestig in oud hout
 een kleine naald in een hoop hooi te zijn
 en weten dat er niemand om je rouwt
 SOLO
 te weten dat er niemand van je houdt
 en dat het lot - als jij - niet denkt
 was ik een boomblad, voor geen goud
 vocht ik de wind aan die de herfst
 meebrengt
 MEERSTEMMIG
C ik hoefde nooit een weg te zoeken
 tussen de doornen van de dag
 SOLO
 ik was het stof in donk're hoeken
 dat zwijgend glinstert in fijn rag...

CODA langzaam
 langzaam komt de tijd...

(KONSTERNATIE OP KLEED)

TOR:

Wél???? Wél naar Wenzela! Mens!
Mensje...!

MADELEIN:

Ze meent 'niet'! naar Wenzela!

HILDEBRAND:

Dat bedoelt ze niet. Maar ik wel. Wij
allemaal wel.

LIDW.:

Begrijpen jullie dan niet, dat Bertram er
ook nog is?

HILDEBRAND:

Die is thuis... Hè?

LIDW.:

Op het moment dat Clovis op dit kleed
zat, was Bertram weg. Als Clovis niet
Clovis was, waarom zou de rest van zijn
verhaal wel waar zijn.
Bertram is niet in Hamelen. Bertram is
nog verder van huis dan wij!

TOR:

Bijlo, ge meent... bij Wenzela!

AERNOUT:

En dat hele mooie verhaal dat zij ons
allemaal tegelijk... terug... naar...
(ZIET LIDW. 'NEE' SCHUDDEN)
... Nee hè?... Nee...
We moeten gewoon even Bertram redden en
dan maar weer verder zien... Hmmmmmmmm.

HILDEBRAND:

(IN PERPLEXE DESOLATE STILTE)
Het houdt ook nooit op, hè?!

TOR: (KALM EN WAARDIG TEGEN LIDW.)

Ik verdedig U. ge hebt mijn brede borst
en vlakke zwaard. En schrappe schouder.

MADELEIN:

En mij om met U te schreien!

NIFTERIK:

Naar Wenzela. Nu?

(LIDW. KNIKT)

Dan stap ik af!

HILDEBRAND+AERNOUT:

Hoe bedoelt U?

NIFTERIK: (KNIJPT NEUS DICHT. CITEERT
EEN GEDICHT. HOUDT GOED DE
MAAT IK VREEMD SCHEMA)

Ambam - de fluit van Pan
had zeven gaten!
Geen kon het dansen laten!
Eén béén had hij,
maar dansen móést hij,
dansen móést hij...
op een been door de wei.

(IS WEG. PERPLEX STAART IEDER
NAAR LEGE PLEK, DAN ELKAAR
AAN)

TOR: (KIJKT NAAR PERPLEXE LIDW. OP.
KALM, BERUSTEND)

Het is geen prins. Moet ge denken. Een
fidele faun; er zijn grenzen aan zijn
moed.

MADELEIN:
Aan de Uwe niet.

TOR:
Nee lief. Wij volgen U, Vrouw Walg!
(KNIELT EN KUST HAAR HAND)

KIND:
Wij ook Lidwientje...
(LIDW. IS NU BEETJE BEKOMEN
VAN VERBIJSTERING)
(HILDEBRAND EN AERNOUT KIJKEN
ELKAAR AAN)

AERNOUT: (KUCHT)
Samen uit, samen thuis... Niet?

BAREND:

U bent de ratenvanger? U moet mij
terugbrengen naar m'n vrienden.
Ik hoef hier niet meer te zijn. Tenminste
niet zonder hun.

GOUDRIAAN:

Zijn zij nog daar!?

BAREND: (SCHREEUWT HAAST)

Dat weet U toch wel! U hebt...

(DEMPT STEM VERSCHRIKT GEBAAR
GOUDRIAAN)

U bent de man die ons met die rotfluit
naar de andere wereld hebt geholpen!

GOUDRIAAN:

Eenmaal. Niet andermaal!

BAREND:

Nou, dan graag nu mij, op diezelfde
manier! Mijn vrienden zullen ten eerste
gek van ongerustheid zijn, en hier
geloven ze me niet! Punt twee.

GOUDRIAAN:

Goudriaan kan niet, Goudrian kan niet,
Goudriaan kan niet!

BAREND:

Waarom niet?

GOUDRIAAN:

Zijn fluit is fff!

BAREND:

Weg? Waar is ie dan?

GOUDRIAAN:

Fluiten! (BUIGT ZICH NAAR VOREN. HAALT
NET ADEM, ALS STEMMEN KLINKEN)

STEM SIMON BIERENBROODSPOT BARS:

Barend Stip. Kom hier!

(BAREND EN GOUDRIAAN SCHRIKKEN
EN KIJKEN)

CUT:

(BURGEMEESTER EN SIMON
BIERENBROODSPOT)

BURGEMEESTER:

En die andere figuur ook.

SIMON:

Willem!

BURGEMEESTER:

En vlug een beetje! Wat?

SIMON: (VERSTIKT)

Zie je wie dat is?!

BURGEMEESTER:

Hè... nee, wie? Barend? Nee... Oh!...
hij?... hu?... Wat??? Je hebt gelijk!!!!

SIMON: (STENTORSTEM, GRIMMIG)

De rattenvanger!!! Verduiveld!!! De
rattenvanger zelf!!!!!!!!!!!!!!

(WENZELA ZIT IN STOEL EN LAAT
ZICH MED.CU SCHATEREND
TERUGVALLEN TEGEN RUGLEUNING,
GOOIT HOOFD IN NEK. ZE KIJKT
DAN NAAR HET BORD VOR HAAR. ER
STAAN STUKKEN OP..)

WENZELA:

Mens!

(KIJKT OP, NAAR EEN WAND
ACHTER DE CAMERA, EN KNIPT
ONGEDULDIG MET VINGER)

CUT:

(EEN WAND 'GLOEIT' OP EN WORDT
CHROMAKEY: DE CEL VAN BERTRAM.
BERTRAM KIJKT DOF OP, SCHRIKT
DAN DAT HIJ PLOTS WENZELA
ZIET)

WENZELA:

(IN TEGENSHOT, IN CEL VAN
BERTRAM, INDIEN MOGELIJK.
ANDERS... CHROMAKEY, AAN
SCHAAKDIS)

Zie mens! Ge vraagt me wat ik met Uw
vrienden doe. Ik weet het. Hahahaha. Ik
weet het.

BERTRAM:

Laat hun gaan, Wenzela. Ik zeg het je nog
eens: ik beloof plechtig te dienen als
een slaaf. Als en stuk gereedschap...

WENZELA:

(BEETJE VERRAST, GLIMLACHEND)
Als en stuk? Als een stuk? Zegt ge?

BERTRAM:

Hu?

WENZELA:

(TILT SCHAAKSTUK OP)
Als en stuk, mens? Zegt ge dat? Weet ge
wat ik met Uw vrienden doe, als zij hier
zijn? Als gast? Ik zet hun mat!

BERTRAM:

Wat?

WENZELA:

(GIECHELT)
Kent ge het spel van Schaak?

BERTRAM:

Schaken. Ik kan schaken, ja.

WENZELA:

(KOPPIG)
Het spel van Schaak.. Hier. Ik heb het
hier. Dit is het bord.

BERTRAM:

Dat zie ik.

WENZELA:

Het bord van Schaak. En voor mij is de Vloer.

BERTRAM:

De vloer?

CUT:

(WENZELA ZIT OP EEN

SCHAAKVLOER: IN IJSBLAUW EN

IJSWIT)

WENZELA:

De Vloer van Schaak.

Ik weet wat ik met Uw vrienden doe.

Mens... Ik ga met hun spelen.

(MAAIT ALLE STUKKEN OP KLUITJE

IN MIDDEN BORD.

LACHT... GALM MAAKT LACH

GRIEZELIG.

BERTRAM:

(LIKT LIPPEN)

Spelen?

WENZELA:

Het spel.

(HILDEBRAND GEEFT HOED UIT
OUDE LANGE ONDERBROEK AAN
LIDW. DOOR VIA KINDEREN)

KIND:

Alsjeblieft, hier is de verdwijnhoed van
elvenkoning Pipijn.

LIDW.: (DEUKT HOED UIT)

Wil je de rest van de inhoud van die tas
weer een beetje ordenen, Hildebrand.

HILDEBRAND:

(TEGEN AERNOUT)

Jij ruimt ook altijd alle belangrijke
gereedschappen die wij bezitten ergens
onvindbaar diep op, hè!
Nou weer die verdwijnhoed. Een kwartier
lang pulken en dan ligt ie in een wollen
onderbroek van jou gedraaid!

AERNOUT:

Nou, ik dacht, zo'n toverding, dat berg
ik ergens goed beschermd weg!

TOR:

Ik meen deze hoed te herkennen, mensje
Walg. Waar zag ik hem eerder?

LIDW.:

Wij hebben hem al lang. Oh zo lang. Bij
Truuk de tovenaars, waar we jou ontmoet
hebben Tor, lang geleden.
Je hebt deze hoed nog uitgekookt, want
jij was de leerling die dat doen moest.
We hebben hem het laatst gebruikt bij de
Bruiden van Dril. Ook tegen heksen!

TOR:

Ach! Ge meent: de hoed van Pipijn. De
elvenvorst!

MADELEIN:

Maar meent ge dat ge daarmee, in het
paleis van Wenzela wat uit kunt richten
van belang, mensje?

LIDW.:

Wel... iemand van ons... Wie zou Wenzela
het minste missen, van ons, als we
arriveren? Ik bedoel...

TOR:

Ge meent: wie draagt die hoed en is onzienbaar? Geef hem mij. Wij zijn geen mensen. Ons zoekt ze niet.

LIDW.:

Hoe weten we zeker, dat ze het tapijt niet al bestudeert door een kijker of kristallen bol of wie weet wát ze daarvoor gebruikt.

(DENKT)

AERNOUT:

Zal ik?

LIDW.:

Jij? Waarom jij?

AERNOUT:

Nou, dan hoeft jij niet. Iemand moet toch?

HILDEBRAND:

Ik weet wat. Hij zet de hoed op en is onzichtbaar. En ik ga niet mee naar binnen. Ik ben dus ook onzichtbaar. Dan weet Wenzela lekker niet, wie van ons niet binnen is en wie van ons onzichtbaar is.

(KINDEREN SMALEN WAT, MAAR
LIDW. BEDENKT IETS)

LIDW.:

Daar... Daar zeg je iets.

HILDEBRAND:

Het was een bitter grapje. Zoiets maak ik altijd als het uitzichtloos wordt.

LIDW.:

Clovis! Clovis missen we nu! Als een van ons de hoed opzet, dan mist Wenzela straks twee figuren.

Degene die de hoed op heeft. En de naamaak-Clovis.

Als we nu gokken, dat die heksen er spoorlags vandoor zijn.

TOR:

Oh, neem dat aan! Met bange broek, zo ver hun rokken hun dragen kunnen.

LIDW.:

... dan zal Wenzela vragen war Clovis is. En dan zeggen we:...

(ENTHOUSIAST HAALT ZE ADEM OM

UIT TE LEGGEN WAT ZE
BEDOELT...)

WENZELA:

Kent ge het spel? Wilt ge weten hoe het gaat?

BERTRAM:

Schaken kan ik.

WENZELA: (DOET VERRAST)

Kent ge mijn spel? Spelen wij even?

BERTRAM:

...Hoe?

WENZELA:

Kom bij mij... Mens.

(KNIPT MET VINGERS. PREVELT
IETS.)

CUT:

(VOOR SCHAAKVLOER VERSCHIJNT
BERTRAM. HIJ BEKIJKT VERDWAASD
KETENLOZE POLSEN)

WENZELA:

Kom, maak stappen.

(BERTRAM DOET AARZELEND TWEE
STAPPEN NAAR VOREN. STAAT
DAARDOOR OP DE VLOER.
WENZELA ZET RAZEND SNEL EEN
STUK OP CORRESPONDEREND
VIERKANT. BERTRAM PROBEERT
DOOR TE LOPEN, KAN HET NIET)

WENZELA:

Nu stap hierheen.

(VERZET HET STUK. BERTRAM
'MOET' NAAR ANDER VAK. KIJKT
ONTZET)

BERTRAM:

Wat... haaal je met me uit, wijf!!!

WENZELA:

Wijf???

(ZET KWAAD STUK VERDER. HIJ
MOET MEE RENNEN. ZE VERZET HET
KRISKRAS OVER BORD. MET
STAKERIGE BEWEGINGEN. HIJ HOLT
HOUTERIG MEE. MAG EVEN
UITHIJGEN)

WENZELA:

(SCHREEUWT KWWAADAARDIG
ZETTEND ZINNEN ALS:)

Zo gaat het spel, zo gaat het spel! Zo...
Zo... Zo..

(OP EIND GRAUWT ZE NAAR HEM)

En als het mij verveelt, gaat het stuk
óm!

(SMIJT HET OM)

CUT: DE VLOER IS LEEG.

CUT:

(CEL MET DOFFE BERTRAM. OP WANT
VERSCHIJNT WENZELA, DI EMET
LAGE SPOTTENDE ZACHTE STEM
ZEGT:)

WENZELA:

Zo gaat het spel. Voor wie Schaak Staat.

(BURGEMEESTER EN SIMON IN
HALLETJE BIJ RAADSKAMER.
HEFTIG TRANSPIREREND)

SIMON:

Laat ze geen moment allen. Ik haal
Brechtje.

BURGEMEESTER:

Pint. Pint moet gewaarschuwd!

SIMON:

Niet door mij. Die schoolfrik.

(ROEPT)

Brechtje! Waar is ze? Waar is Brechtje?

BURGEMEESTER:

Zij zoekt nog. Door de hele stad. Met een
lantaarn. Ik heb haar gezegd dat dat
onverstandig is voor een vrouw alleen.

SIMON:

(GROMT BESLUITELOOS)

Jammer. We moeten iemand als haar erbij.
Die jongen klapt dicht bij ons. En die
andere snoeshaan is niet helemaal fris,
dat merk je toch zeker ook wel.
Een vrouw, een vrouw moeten we erbij
hebben. Brechtje.

BURGEMEESTER:

(KLINK IN HAND, BRULT IN
RAADSZAAL)

Zitten blijven, U daar!! Wij komen U nu
onder handen nemen. Moet jij een stuk
taart, jongen?

(BREHCTJE KOMT VOORDEUR
BINNEN)

SIMON:

Brechtje. We hebben hem weer!

BRECHTJE:

Barendje? Oh, gelukkig, ik ben de hele
Oostkant afgegaan. Langs elk
havenpakhuis.

BURGEMEESTER:

Ja, en we hebben nog iemand. Raad eens!
(BRECHTJE LOOPT LANGS HUN EN
DOET DEUR RAADSKAMER OPEN OM
TE ZIEN WIE DE BEDOELDE
PERSOON IS)

CUT:

(OVERSNIJDEN NAAR GOUDRIAAN EN
BEDRUKTE BAREND, OP STOELLEN
AAN TAFEL.

BRECHTJE:

Ba...

(GOUDRIAAN SPRINGT OP MET EEN
IJSELIJKE KREET. BAREND GRIJPT
HEM BIJ SCHOUDE.
SIMON SNELT TOE OM HEM TE
GRIJPEN)

SIMON: (BULDERT)

Wat is er, man? Wat heb je?

BAREND: (OOK TEGELIJKERTIJD)

Hè, wat heb je. Die doet je niks. Wat is
er...

GOUDRIAAN: (VOL AFGRIJZEN)

Wenzela... Wenzela!!!!!!

CUT: BRECHTJE'S VERSCHRIKTE
GEZICHT.

(DE HAMELAARS LOPEN OVER EEN
DAK VAN HET IJSPALEIS.
KANTELEN MET IJZEL, WITTIG,
IJSACHTIG... GOTISCHE VORMEN
EVENTUEEL. BLAUWIG IJZIG.
VERDER DAMPIGE NEVELLUCHT. TOR
EN HILDEBRAND LOPEN MET
OPGEROLD KLEED.
MADELEIN EN LIDW. LEIDEN DE
KLEINSTE KINDEREN)

MADELEIN:

Zijt ge nu niet bevreesd, mensje? Oh, ik
huiver. Zelfs nu ik mijn Tor naast mij
heb, vrees ik.

LIDW.:

Wat een ijzig paleis. En wat
indrukwekkend, om het zo statig door de
lucht te zien drijven...

MADELEIN: (BEVEND RONDZIEND)

Haar macht moet groot zijn. Om een heel
kasteel te laten zweven, als zij doet...
(KIJKT ROND)

HILDEBRAND:

(KOMT DOOR EEN DEUR OF INGANG,
MET TOR, MET KLEED)

Het is net alsof ik hier vloerbedekking
kom afleveren.

(LACHT SCHRIL)

Zegt U maar waar het moet liggen.

(GALM OP STEM DOET HEM
SCHRIKKEN)

Oh pardon.

TOR:

Moet ik iets schallen, mensje? Onze namen
bijvoorbeeld. Zodat men hoort dat wij er
zijn?

LIDW.:

Doe dat maar. We kunnen beter niet zomaar
rondwandelen... of waarom ook niet. Laat
ons gewoon doorwandelen. Hoe meer we
onuitgenodigd te zien krijgen, hoe meer
we misschien van dit gebouw te weten
komen.

KIND:

(BENAUWD, GRIJPT HAND LIDW.)
GEDEMPT.

Als ze ons verwacht, waarom staat ze dan
niet allang ergens in een deuropening?

STEM AERNOUT:

Au! (ONZICHTBAAR)
(OMDAT HILDEBRAND HEM OP TEEN
TRAPT KENNELIJK)

HILDEBRAND:
(STRUIKELT. BLEEK NAAR VLOER
KIJKENT)

Wat was dat?

TOR: (KOEL)
Dat weet ge toch.

HILDEBRAND:
O ja.

WENZELA'S STEM DRIESTEMMIG OFF SCREEN:
Welkom...

LIDW.:
Oh! (STAART IN RICHTING. ANDEREN
KIJKEN VERSCHILLENDE
RICHTINGEN OP.

CUT:
DEUROPENING LINKS TEGENOVER
LIDW.: WENZELA OVER LIDW.'S
SCHOUDE. PRINS TOR STOOT
LIDW. AAN, ANDERE KINDEREN
OOK.
LIDW. KIJKT TEGENOVERGESTELDE
KANT OP.

CUT:
WENZELA LEUNT SPOTTEND
VRIENDELIJK IN ANDERE DEUR,
OVER-SHOULDER. DE HAMELAARS
GROETEN OOK DEZE WENZELA.
HILDEBRAND KIJKT MET WAT
KINDEREN NAAR MIDDENDEUR.

CUT:
DOOR MIDDENDEUR IN BELENDENDE
ZAL: DE SCHAAKVLOER MET AAN
EIND AAN SCHAAKTAFELTJE, DE
DERDE WENZELA.

ALLE HAMELAARS:
Goedemiddag.

HILDEBRAND:
Dames!

CUT: WENZELA 1:
Wij heten U welkom.

CUT: WENZELA 2:

In dit paleis.
(VERDWIJNT)

CUT: WENZELA 3:
In dit paleis.
(VERDWIJNT OOK)

HILDEBRAND:
Mijn ogen zijn niet meer zo best, maar...

WENZELA: (ACHTER SCHAAKTAFEL IN ANDERE
RUIMTE: NOODT HUN)
Treedt! Treedt nader!

(IN EEN IJSPALEIS-GANG
VERSCHIJNT PLOTS AERNOUT.
KIJKT OMZICHTIG ROND. HEEFT
VERDWIJNHOED BOVEN HOOFD)

(AERNOUT BIBBERT. HET
BIBBERGELUID GALMT. HIJ
SCHRIKT, SLAAT HAND VOOR MOND.
KIEST EEN ZIJGANG. WIJST: DIE
ZAL IK NEMEN. ZET HOEG OP, IS
WEG)

(DE HAMELAARS STAN NOG WAAR ZE
STONDEN, DUS NOG NIET OP DE
SCHAAKVLOER)

TOR: (SCHRAAPT PROTOCOLAIR KEEL EN
KOMT KOEN NAAR VOEREN)
Vrouw. (BESEFT DAT ZIJN AFGEMETEN
TOON EN WOORDKEUS TE GROF
ZIJN, EN VERBETERT HET)
Vrouwe. (NIET: vrouwè!)

WENZELA: (SPOTTEND)
Een koning? Buig niet, vorst. Ik buig
voor U. (BUIGT, MAAR TERNAUWERNOOD,
NIJGING MET HOOFD, MEER NIET)

TOR:
... Hoe... klopt het bloed.
(BUIGT WEER HOOFS)

WEZELA: (GEAMUSEERD WENKBRAUW
OPTREKKEND EN DAN PROTOCOLAIR
GEBAAAR BEANTWOORDEND)
Snel! En het Uwe?

TOR: (BEHEERST)
Het bonst braaf.

WENZELA:
Hoe glijdt het leven.

TOR:

... Lustig door...

(KIJKT BELEEFD ROND)

En Uw moeder, leek zij op U?

WENZELA: (KNIKT)

Als twee pegels ijs.

TOR:

Schoon was zij... Een mooi huis...

Hoog... En ruim.

WENZELA: (KIJKT OOK ROND)

... Het is het Uw... Mis ik geen gast?...

(DE HAMELAARS EN TOR KIJKEN

ELKAAR AAN)

Ik heb U toch allen genodigd, hier...

LIDW.:

U mist... mijn naam is...

WENZELA:

Ik weet, mens.

LIDW.:

Als u prins Clovis mist... Er was een
vreemd... iets met hem. Het...

(HAKKELT)

was prins Clovis niet... het was iets
anders, in zijn gedaante.

(WENZELA SPERT BLIKSEMEND

OGEN, VEERT OVEREIND, HAASTIG

VERVOLGD OFF SCREEN LIDW.

ANGSTIG:)

Wij begrijpen het ook niet, maar hij was
opeens niet meer te zien.

Hij verdween krijsend door de lucht en
nam onze vriend Aernout met zich mee...

WENZELA:

Zei hij wie hij was? Zijn naam - sprak
hij zijn naam????

LIDW.:

Wij hoorden vrouwenstemmen.

WENZELA: (WOEDE ACHTER HAAR OGEN GLOEIT
OP)

Vrouwenstemmen.

LIDW.:

Wij meenden een naam te horen.

Ludmilla...

(WENZELA BEHEERST ZICH MAAR
BONST MET SPIERWITTE KNOKKELS
OP TAFELBLAD.

LIDW. OFF SCREEN ONSCHULDIG)

Weet U, wie het waren?

WENZELA:

Wis... (GLIMLACHT)

Wis... Wis, mensje..

Kom...

Komt nader, dat wij al bespreken...

HILDEBRAND:

Ik moet als ik terug ben in Hamelen toch
eens mijn ogen laten nakijken, want op
zo'n afstandje...

(LOOPT MEE NAAR INGANG NADERT
VLOER STAAT OPEENS STIL, MET
INGEHOUDEN KREET.

HOUDT ANDEREN TEGEN...)

LIDW.:

Hildebrand?

TOR:

Mens Brom? Wat...

(HILDEBRAND WIJST PREVELEND
NAAR WENZELA...)

(WIJ HOREN GITAAR SOLO. BIJ
EERSTE GELUID VOCAAL ZIEN WE
PLOTS AERNOUT INSPRINGEN
(ELECTRONISCH) HOUDT HOED
BOVEN HOOFD)

AERNOUT: ik ben poortwachter Aernout Koffij
hoed op mijn hoofd en niemand ziet (WEG)
mij
en geen haar op mijn hoofd dat jij
krénken kan!

pak me dan
pak pak pak
pak me dan

(HIJ DUIKT OP HEEL ANDERE
PLAATS OP)

hier sluipt uilskuiken Aernout Koffij
ik lag dom in de wieg en ik leerde niet
bij
maar een knappe die mij hier betrappen
kan!

(WEG) pak me dan
pak pak pak
(IS ER WEER) pak me dan

IS WEER WEG:

ik ben geboren met twee grote oren
en in m'n gezicht een bemoeizieke neus

STAAT PLOTS BIJ DEUR:

een sleutelgat is om door te horen
en muren zijn meestal (WEG) poreus

BACKING:	pak pak pak pak	MONTAGE VAN WEL EN
	pak pak pak me dan	NIET ZICHTBARE
	pak pak pak pak	AERNOUTS, TRIPPE-
	pak pak pak me dan	LEND

AERNOUT: pak me dan, pak me dan
jij bent de blindeman
knappe man als jij me vinden kan!
pak me dan pak me dan
jij bent de blinde man
(WEG) knappe man als jij me vinden kan

(IS ER PLOTS IN ANDER DEEL
DEKOR PALEIS)

ik ben de lelijke Aernout Koffij
niet mooi voren, een ramp van opzij
(DRAAIT EN PROFIL)

(WEG)
maar daar zie je, daar zie je nu niets
meer van
pak me dan

pak pak pak
pak me dan

(IS ER WER)

hier loopt bangebroek Aernout Koffij
ten eerste geen held en een lafaard
daarbij

maar je pakt me maar (WEG) als je me
pakken kan!

pak me dan
pak pak pak
pak me dan

(IS ER WEER)

ik ben geboren met veel wind van voren
en lucht ben ik vaak in m'n leven geweest
maar nooit kon 't idee me zo bekoren
vandaag bevalt me DIT het meest!

(WEG)

BACKING: CODA ALS TEVORE FADEN

BURGEMEESTER:

(BLAFT)

Zwijg!

(WE TREKKEN TERUG. GOUDRIAAN
ZIT HUIVEREND TE STAREN NAAR
VERWARDE PERPLEXE BRECHTJE BIJ
DEUR)

GOUDRIAAN: (KRIJST. WANHOPIG HIJGEND
DAARNA)

Ga weg. Spuug haar in 't gezicht en trek
een kring om haar!!!

BRECHTJE: (VERONTWAARDIGD)

Ooooh!

BURG.:

De man is...

(ZOEKT WOORDEN. VINDT ZE NIET
METEEN. KWAAD:)

Simon, ondervraag jij hem eerst. Daarna
kom ik erachteraan.

(DREIGENDE BLIK)

SIMON: (KIJKT NAAR BRECHTJE)

We moeten de jongen ook in de gaten
houden.

BURG.:

Hij zit nu veilig en wel opgeborgen, in
de kelder. Heeft hij het daar warm
genoeg?

(BRECHTJE KNIKT HAASTIG)

Iets te eten? Te drinken? Mooi. Spreek
op.

SIMON:

Ik zou eerst vragen.

BURG.:

Goed, jij vraagt eerst. Waar kom je
ineens weer vandaan?

SIMON: (NEGEERT DE ONBEANTWOORDE
VRAAG VAN WILLEM WALG)

Waar zijn de kinderen?

GOUDRIAAN:

Hoe kwam zij hier? Laat haar niet gaan.
Laat mij gaan! Zij heeft mijn fluit!

BURG.: (MET BLIK NAAR BRECHTJE)

Wat bazel je toch, man? Dat is mijn
dienstbode!

GOUDRIAAN: (ZIJN MOND ZAKT OPEN)

Zijt ge groter dan Wenzela? Sla haar met de zweep met zeven knopen. En doe de zevensprong, na elke slag!

BURG.:

De man is een sadist! Hij is geweldpleger!!!

SIMON:

Rustig Willem. Kalm aan. Ik wou graag antwoord op mijn vragen. Wie bent U??

GOURDIAAN:

Goudriaan.

BURG.:

Dat heb je al gezegd. Daar hebben we niets aan. Waar woon je.
En niet dat verhaal over Wammes.

GOUDRIAAN:

In Wamp. In Wamp woont Zwankezwaan.

BURG.:

Daar begint ie weer met zijn gezwam over zwanen. Ik word misselijk van woede als ik dit sujet hoor.

BRECHTJE:

Barend zegt dat het waar is, wat deze meneer zegt!

BURG.:

(BLAFT)

Hou je mond! Je hoort wat ze zegt. Is het waar?
(TEGEN BRECHTJE)
Wat was waar?

BRECHTJE:

Alles!

SIMON:

(VERLIEST GEDULD)

Laat mij nou aan het woord, Willen Walg, of...

BURG.:

Ja, ja, ja, ga door. Deze meneer vraagt!

GOUDRIAAN: (GEBAAAR NAAR BRECHTJE. FEL)

Zij weet dat het waar is, wat ik zeg. Vraag haar wie Zwankezwaan is. Maar spreek eerst de Spreuk van Zazel. Of wrijf haar in met speenkruid of jonge tijm. En tel de haren van haar hoofd. Want anders hebt ge geen macht!

SIMON:

(SUST VERBIJSTERDE BURG. EN

ONTZETE BRECHTJE)

Rustig aan, rustig aan. Geen paniek. Wie denkt U dat deze vrouw is?

GOUDRIAAN:

Wenzela! Je kent haar wel! Of ben je blind door haar!

SIMON:

Wie is dat? Wenzela!

GOUDRIAAN: (GRETIG EN SNEL)

Vraag haar mijn fluit terug. Dan kan ik gaan...!

En haal je kinderen terug!!!

BURG.: (OPGEWONDEN)

Aaahhhh! Hij bekent! Hij be...

SIMON:

Rustig aan, rustig aan. Rustig aan, Willem!

(ADEMT ZWAAR)

Luister, Goudri... Wie U ook bent, ik noem U rattenvanger. Want dat is en naam, die klopt, luister, rattenvanger. Ik dacht, dat je een betrouwbare vent was, de eerste maal dat ik je zag. Je meiert maar door over figuren die we niet kennen, en dingen waar we nog nooit van gehoord hebben, maar nou opeens zeg je iets wat ons INTERESSEERT! De kinderen! Dat INTERESSEERT ons, versta je? En anders niets!!!! (ARTICULEERT) N i e t s!!!

BURG.:

Waar zijn ze? Leven ze nog?

GOUDRIAAN: (UITDAGEND)

Vraag háár. Zij weet waar ze zijn!

(BURG. EN SIMON KIJKEN
BRECHTJE AAN)

SIMON: (LANGZAAM)

Brechtje, waar praat deze man toch al maar over. Wat weet jij?

BRECHTJE: (ONTZET EN VERSCHRIKT)

Ik. Ik weet niks. Ach, gerregat, ik weet niet waar hij over praat!!

(GOUDRIAAN LACHT SCHRIL EN
HATELIJK)

BURG.:

Simon, ik word niet goed. Die vent heeft een speciale techniek, om iemand gek te maken.

SIMON: (GRIMMIG)
Mij nog lang niet!
Wat deed U net, met Barend buiten de stad. Bij de berg.

GOUDRIAAN:
Steen en Been?

SIMON:
De 'Kei' noemen wij hem.

GOUDRIAAN:
Praten of er een gaatje was... Een gat terug!

SIMON:
Een gat in wat?

GOUDRIAAN: (ONGEDULDIG)
In je wereld, mens!

BURG.: (PREVELT)
Hij... Ze hebben... Barend heeft toch...
Ze hebben allemaal een besmettelijke ziekte gehad. Hersenkoorts. Of zoiets.
Ze praten allemaal verward. Alle kinderen.

(TEGEN GOUDRIAAN)
Leven alle kinderen?
(GOUDRIAAN KINKT)

SIMON:
Ik wil van U horen, waar U ze hebt gelaten. Let niet op die vrouw. Ik vraag aan U waar ze zijn!!!

GOUDRIAAN:
Ik zag ze vaak. Het laatst in Laer.

BURG.:
Laer. Dat noemt Barend steeds. Een kasteel in Laer. Hildebrand Brom is daar...

SIMON:
Stil. Kent U Hildebrand Brom?

GOUDRIAAN:
Een lied? Een land?

BURG.:

Nee, een dikke man met een zwarte hoed,
en een groen kostuum aan! Gemeentebode!

SIMON: (VERMOEID OVER OGEN WRIJVEND)
Willem, ik vraag je nog 's...

GOUDRIAAN:
Dik? (KNIKT)
Hij is baron! Hij heeft twee leliën op
zijn broek!

BRECHTJE: (SLAAKT KREET)
Ach!

BURG.:
Hou je mond. Baron, hè? Waar ligt dat op
de landkaart? Laer? Hier.
(HOUDT MAPPEN VOOR)

GOUDRIAAN:
Wat zijn dat? Lijnen van de hand?

SIMON: (BULDERT)
Geen onzin!

BRECHTJE: (BEHEERST ZICH NIET LANGER,
GRIJPT ZEER ABRUPT GOUDRIAANS
SCHOULDERS EN SCHUDT HEM
HYSTERISH)
Maakt Hildebrand het goed, maakt
Hildebrand het goed??!!!!
(BLIJT SCHUDDEN EN VRAAG SCHEL
HERHALEN)

GOUDRIAAN: (KRIJST)
Nee, ga weg!! GA!...
(SIMON SLUIT VERMOEID OGEN.
BURG. EN DAARNA HIJ KOMEN
TUSSENBEIDE IN DEZE
KONSTERNATIE SNIJDEN WE NAAR:

(DE ZIN 'MAAKT HILDEBRAND HET
GOED' KLINKT NOG UIT OVER
SCHNITT)

(KAMERA TREKT TERUG VAN
HILDEBRAND DI EMET GESPERDE
OGEN NAAR ZIJN VERMEENDE
BRECHTJE KIJKT, WENZELA.

LIDW.:
Wat is er Hildebrand.
(MET ONGERUSTE BLIK OFF SCREEN
NAAR WENZELA)

TOR:

Mens Brom! Voelt ge U wel.

CUT:

WENZELA: BEVREEMD, HERHAALT

ONZEKER: Welkom!!!!

CUT:

HILDEBRAND: ONDERTUSSEN WIJST:

HILDEBRAND:

Br... Brenchtje...

(BRULT OPEENS OVERGELUKKIG)

Brechtje....!!!!

Brechtje!!!! Brenchtje!!!!

(HIJ BREEKT VOOR IEMAND HEM
KAN TEGENHOUDEN DOOR DE GROEP
KINDEREN EN STORMT NAAR VOREN,
DE ARMEN GESPREID)

Brechtje! Hildebrand is terug!!!!

Brechtje!!!!

DE CEL (VAN BERTRAM, DENKEN
WE)

STEM AERNOUT:

(ONZICHTBAAR, VOORZICHTIG)

Oehoe? Hoehoe...

(HIJ WORDT ZICHTBAAR)

(SCHRIKT METEEN VAN IETS. WE
ZWENKEN...)

Aaaaahh!!!

IN DE CEL ZIT CLOVIS.

AERNOUT:

Lllllllllludmilla?...

CLOVIS: (SCHUDT HOOFD, VERRAST)

Clovis.

AERNOUT: (VRIJ UITHAATLJE)

Jou moeten we ook hebben!

(SCHALT)

Bertram???? Weet U ook waar onze vriend
Bertram is.

BERTRAM: (OFF SCREEN STEM)

Hier! (LACHT) (AERNOUT OOK)

AERNOUT: (KOERT, MET KNIPOOG NAAR
VERBIJSTERDE CLOVIS)

We komen d'r aan! De slotenmaker is hier!

WENZELA: (CU VERSTARRENDE WENZELA)
Staakt het been! Halt! Staakt het b...
Wat rent ge hierheen! Kalm de voet! Kalm
de voet!!!)

(HILDEBRAND STRUIKELT NAAR HAAR
TAFELTJE. ZE PLAATST
KOORTSACHTIG STUK. ZET ZE
NIJDIG EN HARD NEER. ALS EEN
TECHNICUS, WIENS KNOPPEN HET
NIET DOEN, OP ZIJN
BEDIENINGSBORD HAMEREND. DAN
VALT HILDEBRAND BIJNA OVER
HAAR HEEN.
ZE BEGINT KWAAD TE GRAUWEN.
UIT ANDER VERTREK ONDERTUSSEN
WAARSCHUWINGSKRETEN LIDW. EN
KINDEREN EN TOR: Mens, mens
Brom')

WENZELA: (KOMT SCHUIMBEKKEND OVEREIND)
Waarom staat ge niet stil, daar waar ik U
zet!!! Mat!

(WIJST EEN PLAATS AAN)
Gaat staan en beweeg U niet. Mat! Mat!
(ALSOF ZE KKSJT ZEGT)

HILDEBRAND:
Brechtje, wat is er met je. Ik heb zo
naar je verlangd. Jaren en jaren!

WENZELA:
Wat hebt ge in Uw bloed, dat ik U niet
kan matten! Pak Uw biezen, weg, van hier!
Vort! Mat! Gehoorzaam!

(MAAKT BEZWERINGEN. ROMMELEND
ONWEER.

HILDEBRAAND BLIJFT BEVEND NAAR
HAAR STAREN)

LIDW.:
Wat is er aan de hand? Tor?

TOR: (KOORTSACHTIG)
Zie bij zijn voeten. Een veld met vele
veldjes? Een veld... Een veld van kracht.
Mijn meester Truuk sprak mij daarvan!

(HERINNERT HET ZICH)
De vloer en het bord van schaak!!!!
(SLAAT TEGEN HOOFD, ONTZET)
Zet gen voet daar op dat veld, mensje!!

WENZELA: (EFFEKTEN ZIJN DOORGEGAAN
ONDERTUSSEN.
GEBIEDT TIEREND)

Bolle maag, kruikelijf, dik vat vol
vlees! Ga staan waar ik zeg, en prevel
niet!

HILDEBRAND:

(DRAAIT ZICH OM, ZICH NU WEL
VERGISSING REALISEREND)

Sprekend!...

LIDW.: (BREEKT DOOR CORDON. JUICHT)

Haar kracht werkt niet. Grijp haar...

(ZE STORMEN ALLEN NADER)

TOR: (CU)

Neen, niet! Niet! De kracht! De kracht...

CUT:

WENZELA:

(ZET BOS STUKKEN OP VLOER:
IEDEREEN GILT ALS HIJ OP DE
VLOER IS: WE SNIJDEN NAAR TOR,
TERWIJL WE KONSTERNATIE OFF
SCREEN HOREN)

CUT:

LIDW.:

Tor! Tor! Help ons!

HILDEBRAND:

Wat gebeurt er, wat gebeurt er.

(STAAT ZELF NIET OP VLOER)

WENZELA:

Ga staan, waar ik zeg!

HILDEBRAND:

Oh... jawel...

(SCHRIKT. KAN NIET VAN VELD
AF)

WENZELA: (TRIOMFANTELIJKE KREET

SLAKEND)

Ge staat schaak. Als de anderen.

HILDEBRAND:

(STAMELT)

Je lijkt helemaal niet op Brechtje. Ik
zie het nu ook!

WENZELA:

Op is de liefde in Uw bloed... Sta. Sta
allen. (OVER HOOFDEN JAMMERENDE

KINDEREN HEEN, TEGEN

MACHTELOZE TOR EN MADELEIN)

Koning. Wat doet ge nu?

TOR: (DONDERT)
Slecht wijf!

WENZELA:
Komt ge nader? Op de vloer. Ik heb een
stuk bewaard voor U.
(TOONT KONING)
En een voor Uw vrouw van Zij!
(KONINGIN)
Nader. Komt staan...

TOR: (MACHTELOZE TOR CU, DIE NAAR
MADELEIN KIJKT)

LIDW.: (OFF SCREEN DIE KREUNT:)
Niet doen, Tor blijf daar! Madelein!

(BERTRAM + CLOVIS HEBBEN NAAR
AERNOUT GELUISTERD DIE
BLIJMOEDIG DOEK MET SPLINTERS
TOONT)

BERTRAM:

Houtsplinters van de eik op die plek in
het bos?

AERNOUT:

Ja, van de eik met het hart voor Jul...
De hekseneik.

CLOVIS: (STAART NAAR DOEK)

Een hekseneik? Dat geeft u kracht...

BERTRAM:

Ze waren bang voor een vlammetje onder en
paar splinters?... Man!!! Man!!! Wat denk
je dat er niet kan gebeuren, als we die
hele hoop hier in een paleis een heks in
zijn geheel verbranden!!!?

AERNOUT:

Nou, dan zou het wel eens flink kunnen
gaan dooien... het kan ook vriezen,
natuurlijk... jaa...

BERTRAM:

Vooruit. (LEGT HOOPJE OP VLOER)
Vuur! Vuur! Hup.

AERNOUT:

Ja, heb ik hier.

BERTRAM:

Je bent een kei.

BURG.: (HANDENWRINGEND TEGENOEVER
BAREND, DIE NU OP STOEL ZIT,
TIMIDE)

Die man maakt ons gek... Wat is dat voor
en man!? (GEBAAART NAAR GOUDRIAAN)

BAREND:
Ik heb het U al gezegd, meneer. Ik ken
hem eigenlijk niet.

SIMON:
Het is de rattenvanger, Barend.

BAREND:
Jawel, meneer. Maar meer weet ik ook
niet. Mar toen ie ons uit de stad
ontvoerde, sliepen we allemaal.
En toen we in de berg zaten, was hij
verdwenen.

SIMON: (BEDACHTZAAM KNIKKEND)
De berg, hè. De kei, bedoel je. Je
bedoelt beslist, de kei. En niets anders.

BAREND: (HEEFT ALSMAAR GESCHUD MET
HOOFD)
Ja meneer.

SIMON:
Maar je weet net zo goed als ik, dat die
berg van massief rots is. Een blok.

BAREND:
Ja meneer.

BURG.:
Ah.

SIMON: (KALM)
Dus het is onzin, wat je zegt.

BAREND:
Ja, meneer.

SIMON:
Zeg dan eens de waarheid, jongen.

BAREND:
Het is de waarheid, meneer.

BURG.: (BRULT PLOTS)
Brechtjeeeeeee!!!!
(BRECHTJE STORMT BINNEN. HEEFT
AAN DEUR GELUISTERD)
Een bier voor mij. Een bier voor meneer
Bierenbroodspot!

BAREND:

Mag ik ook een slokje, meneer?

TOR: (VEEGT DRUPPEL VAN MOUW. KIJKT OMHOOG)

Bijlo!!!

(WENZELA SCHREEUWT. KRETEN HAMELAARS)

LIDW.:
Tor!... Wat gebeurt er... Het paleis siddert...!!!

KIND:
Ik kan me beter bewegen.

WENZELA: (PREVELT)
Zazel... Alle krachten van Walduk en Smot. (STOOT SPREUKEN UIT MET FELLE BEWEGINGEN)

Drijf, grijs paleis.
(PREVELT ONVERSTAANBARE WOORDEN)

Blijf ijs...
(HIJGT)

Blijf... blijf..

(JUICHEND 'BREKEN' DE KINDEREN VAN VLOER LOS.
INTERCUTTING VERWILDERDE HEKS)

TOR: (SPREIDT ARMEN NAAR AANSTORMENDE BERTRAM, CLOVIS EN AERNOUT)

Mens Brood, mens Koffij, ge zijt geslaagd.

BERTRAM:
Ik denk dat we haast moeten maken. De muren komen omlaag. Voor er drie muren om zijn.

LIDW. SPRINTG IN ZIJN ARMEN.

CUT:
(WENZELA STAAT MACHTELOOS TUREND OP VLOER EN KIJKT OM ZICH HEEN. LICHT EFFEKTEN. LICHT/DONKER SUGGEREREN HET VERVAL... VELE ROMMEL EFFEKTEN IN GELUID)

WENZELA: (SCHOR)
Mijn krachten vliegen uit mijn.. Stil, pols. Stil vingerkoot. Koest knokkels, wit als ijs!!!

CUT:

(CLOVIS GRIST UIT VREEMDE NIS
MET BEELD, UIT BERGPLAATS (WIT
FLUWELEN DOOS) ZIJN FLUIT.
BERTRAM KLOPT HEM OP DE
SCHOUDER, VINDT ZELF EEN
TWEEDE FLUIT... (?)

TOR:

Maak voort, voort mens! Het kleed trilt
in de wolken.

Niet lang zweeft dit paleis meer. Regen
voorspel ik!

SIMON: (KIJKT DOOR RAM RAADSZAAL NAAR
NACHTHEMEL BUITEN (ZWART RAAM
TUSSEN GORDIJNEN DOOR DUS))

Het is verdomme nog gaan regenen ook. Heb
jij een mantel voor me, Willem.

BURG.: (ZIT OP RAND TAFEL. BAREND EN
GOUDRIAAN ZIJN WEG)

Ik weet niet meer, wat ik ervan denken
moet. Zes heit de klok ochtend. We hebben
een kind tot zes uur 's ochtends
ondervraagd... Maar er komt alleen onzin
uit.

SIMON:
Er is een opvallend ding aan deze zaak.

BURG.:
Hm? Die rattenvanger en de jongen zeggen
hetzelfde.

SIMON:
Niet alles. Ze zeggen ook dingen, waarvan
de ander zegt, dat ie het niet weet.

BURG.:
Precies. Maar dat maakt het alleen maar
betrouwbaarder.
Barend zeg: Elven hebben nooit een groene
broek. Gruizel Gruis komt oorspronkelijk
van de Gruismijn bij het Elvenbochtje.
Goudriaan weet dat ook. Dan roept Barend:
Repelsteelsoep is erg lekker. We aten het
in de herberg 'Het Hol van de Leeuw'.
Toen de Prinsentoto aan de gang was...

BURG.:
Prinsentoto. Hoe komt de jongen eraan.

SIMON:
Daar wist Goudriaan niet veel van. Toch
waren het hele verhalen, die de jongen
opdiste. Niet iets wat je ter plaatse
verzint. Maar als Goudriaan over zijn
vader Zwankedinges...

BURG.:
Zwaan. ... Zwankezwaaan.

SIMON:
PRECIES. Als ie daarover begon, dan riep
Barend: Ken ik niet... Ik ken die koning
niet...

BURG.:
...Ik ook niet.

SIMON: (WRIJFT KIN)
Dromenorgel... Een pijp uit een
dromenorgel... De vent is volkomen
geshift. Maar hij heeft de jongen ook zo
gek gekregen. Dat verbaast me zo. Ze
vullen elkaars krankzinnige verhalen
perfekt aan...

BURG.:
Ik denk aan m'n kind, Simon. En jij denkt
aan je zoon...

SIMON:
Ze leven... zegt de jongen. En de ander
zegt het ook.

Brechtje: (KOMT BINNEN. BEVERIGE RODE
OGEN)
Hete soep... meneer...

BURG.:
Je bent een engel...
(SIMON GLIMLACHT)
(HOFFELIJK)
Ja... Brechtje.

(VER ROMMELT HET ONWEER. DE
HAMELAARS OP KLEED. GEJUICH.
SOMMIGEN ZOEKEN NOG PLAATSJE.
LIDS. OMHELST BERTRAM INNIG EN
VROLIJK.

TOR SLAAT MET VUIST IN VLAKKE
HAND, OPGEWONDEN. AERNOUT
WRODT DOOR HILDEBRAN DEN
KINDEREN OP SCHOUDERS GETIKT)

BELICHTING: GOUD-ORANJE, GEEL ZIJLICHT,
LATE MIDDAGZON.

TOR: (IN GEJUICH)
Bijlo! Dat was een krappe sprong! Even
twijfelde ik, of wij het zouden halen!

KIND:
Hildebrand was door de paleisvloer aan
het zakken. Als jij (BERTRAM) hem niet
aan zijn kraag had gepakt...

HILDEBRAND:
Dan was ie niet gescheurd!
(GELACH EN BERISPINGEN)

KIND 2:
Er is niks meer van het paleis over.
Mist. Nevel... (TUURT CU)

KIND:
Maar de middagzon bre... (?)

BERTRAM:
In rook opgelost! Sterk middeltje dat jij
bij je had, Aernout. Als je nog eens een
idee hebt! (KOMPLIMENTEN AAN AERNOUTS '
ADRES)

AERNOUT:
Nou het was voor juffrouw Jul, voor
Jul... (STAART VERBASD)
Het is een beetje over...

LIDW.:
Wat?

AERNOUT:
Mijn innerlijke pijn.. mijn.. Jul...
alles... eh.. Jul... Het is... Opeens...

TOR:
Dat doet de opluchting, mens. Brave mens.
Bijlo, wat zijt ge sterk in listen, gij
allen. Ik had er een laag cijfer voor,
een láág cijfer.

MADELEIN:

Ge zijt de slechtste vrouw ter wereld de baas geworden!

HILDEBRAND:

Waar is ze nou? Waar is ze...

LIDW.:

En het leek wel of ze vuur sproeide! Zij ging te keer! Ik hoorde haar boven alles uit krijzen en tieren, toen we het paleis al lang en breed uit waren.

Het leek wel of... of haar stem geleidelijk overging in het onweer... 't gekraak...

TOR: (ERNSTIG, TUURT IN WOLKEN)

Zij heeft een harde knak te knakken gehad. Bijlo. Zo'n knak knakt met niet vaak.

LIDW.:

Zou al haar macht verdwenen zijn... in de rook van dat eikenhout.

BERTRAM:

Haar hele paleis bestond uit toverkracht... Het is niet voor niets opgelost... Toch moeten we haar misschien niet onderschatten.

(TUURT GRIMMIG IN ZWERK)

TOR: (ERNSTIG KNIKKEND)

Waar woord. Zij is een heks van moederszijde. Dat maakt haar krachten dubbeldwars. Waak voor haar. Nu ja...

MADELEIN: (VROLIJK)

Voorlopig niet! Wij gaan naar Wamp... niet?

(IEDER KIJKT ZWIJGENDE CLOVIS AAN)

LIDW.:

Is dat nu... Zijn dat de twee bewuste fluiten? Prins?

CLOVIS: (KNIKT)

Welkom, namens vader. In Wamp. Weldra...

HILDEBRAND:

Dan fluit U ons vandaaruit een voor een terug. Desnoods tweestemmig. Hahaha.

(CLOVIS AARZELT)

LIDW.: (ONGERUST)
Niet?

CLOVIS:
Ik weet niet... De kracht...

BERTRAM:
De kracht... O jee... Ze hebben... Is
door het verbranden...
(CLOVIS BUIGT HOOFD)
... O jee...

HILDEBRAND:
(KIJKT AERNOUT AAN)
Nou, da's mooi. Kijk nou, wat je gedaan
hebt. Met je eikenhouten fratsen. Nou
komt er geen fluit meer van terecht.

AERNOUT: (BEDREMMELD, HULPELOOS)
Is het niet meer goed... Fluiten ze niet
meer...

BERTRAM: (ZORGELIJK)
Uw vader weet misschien wel wat?

CLOVIS:
Wie weet...

BERTRAM:
Ja hè?

TOR: (LEGT HAND OP BERTRAM'S
SCHOUDER)
Tegenslag... Dat hebt ge tegenslag.
Bijlo. Tegenslag inderdaad.

LIDW.:
Nou ja! Moed. De kracht komt misschien
terug!!!! Hè?... Ik heb jou (BERTRAM).
En dat is veel beter dan een tekening...
(VOELT IN JURK NU)
Ik heb een portret! Aaaaach!!!
(ZOEKT. AERNOUT IS AL TROTS
NADERBIJ GESTAPT)
Ik ben hem kwijt... Verloren!... Nou ja.
Jij bent tenminste echt.

HILDEBRAND:
Niet erg!

AERNOUT!
NOU!!!....
(HAASTIG TEGEN LIDW.)
Nja, nee hoor. Ik maak wel een nieuwe...
Wel erg (TEGEN HILDEBRAND)

Maar ik maak wel een nieuwe.
(WEER NAAR LIDW.)

LIDW.:
Aernout is aan het tekenen geslagen.

AERNOUT:
Eenvoudig portretwerk hoor.
(TEGEN CLOVIS)
Ik zal U ook tekenen... U zit goed stil,
vind ik.

(IN EEN WOLKENLUCHT BLENDET
TRANSPARANT (S.I.) EEN
SPOOKACHTIG UITGELICHT
MASKERACHTIG GEZICHT IN. HET
IS HET HAATVERTROKKEN GEZICHT
VAN WENZELA...)

GEROMMEL.

WENZELA:

Zusters... Hoort ge mij...

VER GETJIRP.

Zusters?

(HEKSENSTEMMEN KOMEN NADER)

STEM SCHOOF:

Zij roept... Wenzela...

(HET aaaa WORDT GEREKT EN
FADET)

STEM ROEREI:

(IN FADE GIECHELIG)

Maar we komen niet!

WENZELA:

(HAAR OGEN BLIKSEMEN)

Zusters!

STEM SCHOOF:

Zij is haar kracht kwijt, net als
Ludmilla... We hoeven niet te komen, als
zij roept...

ROEREI:

(GIECHELT)

Nee... Neeeee

(FADE)

WENZELA:

Zusters, ik roep!!

(GEGIECHEL HEKSEN WAAIT IN EN
UIT...)

ROEREI:

Roep maar, Wenzela... Roep je maar doof.
Roep maar, roep maar...

SCHOOF:

Wreek je zelf maar... Als je krachten
over hebt!

(GIECHELT)

ROEREI:

Maar ze heeft geen krachten over...

Niets... geen kracht... geen...

(DEFINITIEF GIECHEL FADE OUT)

(WENZELA HAALT UIT PLOOIEN VAN
ZWART (DUS IN S.I. NIET
ZICHTBAAR GEWAAD... EEN PAPIER
TEVOORSCHIJN... ZE HOUDT HET
OP WRAAKZINNEND MET PUNT BIJ
HAAR WREDE MOND... HET PAPIER
BLIJKT (... ZIEL ZONDER NAAR
CLIMAX) DE TEKENING VAN
AERNOUT TE ZIJN MET BERTRAM'S
HOOFD) .

(EEN GEELGOUDE LATE
MIDDAGSCHIJN OP GEZICHTEN
HAMELAARS)

TOR:

De nevels zijn ver. Bijlo! Nog laat de
zon.

LIDW.:

Oh... Bertram. Ik denk zo vreselijk...
aan Hamelen... Jij bent hier... Ik dacht
dat je terug was... even, niet lang... ik
wilde niet meer. Omdat jij er eerder was
dan ik. Maar nu wil ik samen met je
terug...

(BERTRAM GEEFT HAAR ACHT KUSJE
OP VOORHOOFD, HEEL KORT)

AERNOUT: (SCHETST CLOVIS)

Nou duurt het vast niet lang meer.

HILDEBRAND:

Wie wil er een kadetje?

(GEGIECHEL, OOK VAN BERTRAM.
MUZIEK IS AL LANG EN BREED BEGONNEN
(INTRO).
WE VAREN CU OP LIDW.)

LIDW.: (ZACHT)
Hamelen.

LIEDJE: HET LATE MIDDAGLICHT

- LIDW. dit is het late middaglicht
 nu zal het vast niet lang meer duren:
 (ik zie het met mijn ogen dicht)
 de rode zon staat op de muren!
 de huizen aan de waterkant
 die zet de zon voor hete vuren,
 hij zet hun een voor een in brand
- en de meneer van 't Hooggerechtshof
 verlaat om vijf uur zijn kantoor,
 hij kijkt niet op, hij kijkt niet rechts
 of
 - links, hij loopt gewoon maar door!
- ALLEN: om half zes voor het eten thuis,
 dan bij het raam naar buiten turen
 naar wie voorbij komt langs het huis
 (en wie naar binnen bij de bureu)
 op tijd naar boven en naar bed\
- LIDW.: of moet ik pa naar boven sturen?
 dat is de dag van A tot Z...
- ALLEN: er kraakt alleen een verre wagen
 over de keien van de stad
 om negen uur nog negen slagen
- LIDW.: dan heb je heel de dag gehad
 (DAN=opmaat. ZIE streepje voor LINKS)
- ALLEN +LIDW. IN LEAD
 REFR.
 ik zou er heel graag willen zijn,
 oh liefje duurt het nu nog lang
 en is de kans niet erreg klein?
 oh liefje, ik ben bang
 ik zou er heel graag willen zijn,
 oh liefste duurt het nu nog lang,
 want is de kans niet heel erg klein?
 oh liefje liefje,
 oh liefje liefje
- LIDW.: het is weer tijd om op te staan
 ik hoor het derde paard-en-wagen
 zo vroeg al naar de markt toegaan
 twee boeren die een varken dragen
 een meisje met een rieten mand
 dat aan een man de weg moet vragen
 ze heeft haar broertje aan de hand
- ALLEN: en de meneer van 't Hooggerechtshof
 hij gaat om acht uur naar kantoor
 hij kijkt niet op, hij kijkt niet rechts
 of

-links, hij loopt gewoon maar door

ik zou er heel graag willen zijn
oh liefje duurt het nu nog lang?
en is de kans niet erreg klein?
oh liefje liefje, ik ben bang
ik zou er heel graag willen zijn
oh liefste duurt het nu nog lang
want, is de kans niet heel erg klein?
oh liefje liefje,
oh liefje liefje

LIDW.: de middag komt met soep en pap
ik hoor het kleine meisje zingen
dat op de stoep de ramen lapt
en denkt aan doordeweekse dingen
ik speel-alleen-het bikkelspel
of maak met krijtsteen kleine kringen
het is me zo de middag wel...

HET KOOR: om drie uur al de eerste wagen
over de keien uit de stad

LIDW.: twee boeren die een varken draken
een koopman met een rollend vat...

ALLEN: ik zou er heel graag willen zijn
oh liefje duurt het nu nog lang
en is de kans niet erreg klein
oh liefje liefje, ik ben bang
ik zou er heel graag willen zijn
oh liefste duurt het nu nog lang
want, is de kans niet heel erg klein?
oh liefje liefje
oh liefje liefje

LIDW.: dit is het late middaglicht
FLUIT HERHAALT REGEL
nu zal het vast niet lang meer duren
FLUIT SPEELT REGEL
ik zie het met mijn ogen dicht...
FLUIT+EVT. NEURIEN LIDW.
de rode zon staat op de muren
BERTRAM NEURIET MEE.

ALLEN: de huizen aan de waterkant
die zet de zon voor hete vuren
hij zet hun een voor een in brand...

BERTRAM: Hamelen...
Hamelen...
Hamelen...

en de meneer van 't Hooggerechtshof
verlaat om vijf uur zijn kantoor
hij kijkt niet op, hij kijkt niet rechts
of

-links, hij loopt gewoon maar door...